

srpen
2013

zdarma

Nebojím se 21. srpen 1968 nazvat černým dnem novodobých dějin naší vlasti. Letos je to 45 let, kdy v noci z 20. na 21. srpna obsadilo všechna letiště a větší města v naší zemi přes 6 000 tanků, obrněné vozy a téměř 500 000 vojáků. Nad Libčicemi tu noc burácela letadla, která přistávala v Ruzyni a ve Vodochodech, a od brzkého rána se po pražské dlažbě proháněly tanky označené nápadnými bílými tzv. invazivními pruhy. Jak prozíravé. Československá armáda byla totiž vybavena stejnou technikou jako okupanti, a kdyby se postavila na odpor, bylo by těžké odlišit přítele od nepřítele. Nestavila. Lidi spěchající toho rána do práce nechápavě zírali na podivné vojenské cvičení v centru města. Ti, kteří vojáky oslovovali a ptali se jich, co tu dělají, nechápali ještě více, když na ně ti kluci v uniformách namířili své samopaly. Byli to vojáci pěti spřátelených armád Varšavské smlouvy, jíž jsme i my byli řádnými členy od jejího založení v roce 1955 až do roku 1991. Vlády zemí PLR, MLR, NDR, BLR a SSSR uposlechly rozkazu politbyra Sovětského svazu a zvedly zbraně proti zemi, která chtěla pouze žít svobodněji a vyvíjet se po svém. Samotná okupace byla pro mnohé z nás šokujícím překvapením. Jen ti nejpředvídavější a znali síly tehdejšího Sovětského svazu překvapení nebyli. Myslím, že takových ale nebylo mnoho.

Mně bylo tehdy krásných 14 let, politika mě zajímala velmi okrajově, a tak jsem se těšila z radosti dospělých, kteří nadšeně hovořili o socialismu s lidskou tváří, o možnostech cestovat a studovat v zahraničí, o svobodě slova a dodržování lidských práv. Věřila jsem, že Dubček a Smrkovský jsou hrdinové doby, kteří nám to vše dokáží zajistit. Ve své dětské naivitě mě nenapadlo, že by někdo mohl tuto naši optimistickou budoucnost zastavit ozbrojeným zášahem. Vůbec jsem nechápala, jak je možné, že ty samopaly třímají v rukou naši „bratři“.

Okupace bylo slovo, které jsem znala pouze z dějepisu. Vstoupilo do mého života se vším všudy a navždy mě zbavilo ideálů. Náhle jsem dospěla a namísto užívání si posledních dnů prázdnin jsem s napětím sledovala všechny zprávy v televizi i v rozhlasu. Jejich vysílání bylo však hned druhý den násilně přerušeno, neboť hlavní budovy televize i rozhlasu byly obsazeny. Stateční televizí i rozhlasí začali improvizovat a brzy na to obnovili vysílání z utajovaných studií na různých adresách po celé zemi. Nakonec však stejně museli kapitulovat. Byli jsme odříznuti od zpráv a na obrazovkách se několik dlouhých dní objevoval pouze nehybný monoskop. Při obsazování hlavní budovy rozhlasu na Vinohradské třídě se střídalo a ještě mnoho let potom byly na fasádě budovy jako smutné memento patrné stopy po střelách. Já si z té doby pamatuji dosud nepoznaný strach o své blízké, nejasnou představu o budoucnosti a obavy z projevu vlastních názorů.

Díky tomu, že Libčice nejsou město průjezdné, žádná invaze tanků se tu naštěstí neobjevila. Říkalo se sice, že jsou nějakí Rusáci zakopaní v Chýnovském háji, ale nejspíše to byla jen legenda. Jako děti jsme si připadaly hodně statečné, když jsme si připínaly trikolóry a psaly bílou barvou na ploty a silnice: „Go home, Ivane!“ Nevím, proč zrovna anglicky, když jsme všichni díky naší ruštinářce „Bábušce“ ovládali ruštinu. V každém případě v Libčicích, vzdálených všem hlavním trasám, si tyto naše vzkazy žádný Ivan nepřčetl. Samotný akt okupace s řadou zraněných a mrtvých byl zdrcující, ale neméně hrozný a devastující byl normalizační režim, který následoval. Jakákoli žádost o zaměstnání, studium či výjezdní doložku obsahovala obávanou rubriku: „Váš postoj ke vstupu spojeneckých vojsk v r. 1968“. Já patřím k těm šťastnějším, kteří tuto rubriku beztretně vynechávali, neboť vzhledem ke svému nezletilému věku jsme přeci „žádný postoj neměli“. Běda však těm, kteří se vyjádřili negativně. Rázem svou žádost předurčili k odmítnutí a sebe, často i celé své rodiny, vystavili dalekosáhlým následkům.

V té době získala některá slova specifický význam. „Pomýlený“ byl ten, kdo sice nejdříve s okupací nesouhlasil, ale v době normalizace své vyjádření, často pod tlakem, odvolal. „Dočasně“ se stalo synonymem nekonečna. Nikdo nevěřil, že 150 000 dočasně v naší zemi nasazených ruských vojáků, kteří se u nás zabýdlovali, ženili a množili, od nás někdy odejde. Dnes můžeme říci, že dočasně trvalo 23 let. Po roce 1989 jsme se dočkali omluvy od představitelů všech států, jejichž armády se násilného vniknutí na naše území zúčastnily, a v roce 1990 přivezl Václav Havel z Moskvy komuniké s politováním nad událostmi roku 1968. 30. června 1991 se nám na letišti v Ruzyni splnil sen. Byli jsme svědky toho, jak poslední ruští důstojníci nastupují do letadla a vyprovázení Michalem Kocábem navždy mizí z naší země.

Statistiky tvrdí, že během okupace zemřelo 108 Čechů a Slováků při střetech s vojáky a při dopravních nehodách, které bezohledně zavinili. Bezprostředně po invazi emigrovalo 70 000 lidí a později opustilo naši zemi dalších 300 000. Kolik bylo těch, kteří zůstali doma a snažili se bojovat proti bezpráví normalizace, kolik jich za to bylo opakovaně vězněno, kolik jich bylo perzekuováno a vynalézavě manipulováno, je doufám dopodrobna zaznamenáno v historických dokumentech. Hezké čtení to ale určitě nebude.

Lidem narozeným po r. 1968 je dnes 45 let a méně. Pro ně je toto mé vzpomínání už jen dějepis, a je to dobře. Přesto si myslím, že paměť národa by měla zůstat zachována už jen proto, aby se podobné nespravedlnosti, útlaky a svévole neopakovaly. Pozdní omluva nám ztracené životy, zmařené šance a promarněný čas už nikdy nevrátí.

Hannah Bartíková

Měsíčník Libčické noviny vydává MěÚ, nám. Svobody 90, 252 66 Libčice nad Vltavou, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, IČ: 00241407.

Šéfredaktorka: Hannah Bartíková, hannah.bartikova@hbart.cz. Redakční rada: Evelyn Čížková, Bc. Jiří Sochor, Ing. Vladimír Urbánek. Kontakt: kultura@libcice.cz. Za jazykovou správnost zodpovídá: Mgr. Ludmila Zajícová. Grafické zpracování: Ondřej Pellár - Studio Klika. Tisk: Tiskárna Libertas a. s. Praha. Redakce si vyhrazuje právo texty redakčně upravovat, popřípadě krátit. Uveřejněné příspěvky nemusí nutně vyjadřovat názory redakční rady a za jejich obsahovou správnost zodpovídají podepsaní autoři. Náklad 1400 ks, zdarma, roznáška prostřednictvím České pošty do všech libčických domácností. Uzávěrka pro příjem příspěvků vždy k 15. dni v měsíci.

Zprávy z radnice v kostce

Radnice funguje v letním režimu a rada města zasedala 3. 7. 2013. Z jejího usnesení vyjímáme následující nejdůležitější závěry:

Koupaliště

Obdrželi jsme od pojišťovny finanční plnění za škodu způsobenou požárem. Je zpracována studie obnovy vyhořelé restaurace a v těchto dnech se dokončuje dokumentace pro stavební povolení na její rekonstrukci, která zahrnuje provozní budovu s kuchyní, sociální zařízení a společenskou místnost. Rada města schválila úpravu rozpočtu a rezervovala Kč 80 000 na opravu přívodního potrubí do bazénů.

Investice

Realizace plánovaných investic je v plném proudu. Probíhá rekonstrukce Tržní ulice s napojením na Palackého a Nerudovu. Vysázeli jsme další listnaté stromy, které jsme dostali darem od místního sadaře Ing. Hánla. Ke spuštění je připraveno budování inženýrských sítí v ulici Pod Strání. V projednání u příslušných orgánů je i kanalizace v ulici Ke Křižovatce.

ZUŠ

Rada města pověřila vedením ZUŠ Libčice nad Vltavou pana Vladimíra Klimenta, který bude v této funkci působit do doby zvolení nového ředitele na základě konkurzu.

Rada města souhlasí s opravou žumpy, kterou budou organizovat pracovníci města a město zároveň provede posouzení stavu střechy.

Příspěvky zájmovým organizacím

Rada města v rámci své kompetence dané zastupitelstvem schválila návrh starosty na zvýšení příspěvků zájmovým organizacím na II. pololetí 2013 o Kč 25 000. Částka, kterou má tedy grantová komise k rozdělení na toto pololetí, činí celkem Kč 100 000.

Životní prostředí

Rada města konstatuje, že se město v rámci svých možností a kompetencí dostatečně věnuje péči o životní prostředí. Byla upravena rozbujele zeleň a byly odklizeny drobné černé skládky v prostoru na Křižovatkách. Problematika armatur a kanálu na Chýnovské byla opakovaně urgována u SÚS a údržba lesních porostů bude řešena s novým lesním správcem, s kterým bude mj. projednána možnost obnovení cesty lesem kolem evangelického hřbitova do Hašlerovy ulice, kterou považujeme za důležitou únikovou cestu v době povodní.

Rada města

LETNÍ ORDINAČNÍ HODINY

dětské ambulance od 8. 7. do 31. 8. 2013

Pondělí	8-11 hod
Úterý	8-11 hod
Středa	10-14 hod
Čtvrtek	8-11 hod
Pátek	8-11 hod

V týdnu od 1. 7. 2013 do 5. 7. 2013

bude ambulance uzavřena.

Akutní pacienti vyhledají příslušnou pohotovost.

Nové knihy

Čechov, A. P.: Okamžiky, Mladá fronta

Erskine, B.: Řeka osudu, Brána 2013

Kazantzakis, N.: Řek Zorba, Odeon

Kramer, S. N.: Historie začíná v Sumeru, SNKL

Mantel, H.: Převeďte mrtvé, Argo 2013

Miklínová, G.: Lichožrouti navždy, Paseka 2013

Nesbo, J.: Švábi, Zlín 2013

Rudiš, J.: Národní třída, Labyrint 2013

Šolochov, M.: Azurová step, Naše vojsko

Topol, F.: Jako pes, Revolver revue 2013

Vondruška, V.: Msta písecké panny, Moba 2013

Wood, M.: Nepolepšitelné děti ze sídla Ashton. Tajemné vytí. Jota 2013

Dovolená v knihovně bude od 19. do 30. srpna.

Šárka Sekerová

Klub seniorů

**V srpnu máme volno
a sejdem se až 4. září 2013.**

Termíny svozu BIO popelnic v roce 2013

svoz		12. 8. 2013	33. týden
		26. 8. 2013	35. týden

a dále každý lichý týden v pondělí

Poslední svoz	18. 11. 2013	47. týden
---------------	--------------	-----------

TERMÍNY UMÍSTĚNÍ KONTEJNERŮ

do konce roku 2013

NEDĚLE

září	1. 9.
září	29. 9.
říjen	27. 10.
prosinec	1. 12.
prosinec	29. 12.

Kontejnery budou umístěny v uvedených termínech na těchto místech:

Libčice n/Vlt. - křižovatka ulic Nerudova, Palackého, Na Radosti a Tržní

Libčice n/Vlt. - Kralupská

Letky - Letecké nám.

Chýnov - ul. Ke Studánkám

Chýnov - Sídliště Pod Saharou k čp. 705 (vedle dětského hřiště)

LÉTO BUDIŽ POCHVÁLENO

Při pohledu z okna se mi vybavila tato krátká věta našeho známého spisovatele Fráni Šrámka a přišla mi jako nejlepší nadpis pro článek, který snad bude uveřejněn také za tak krásného letního počasí, jako je to dnešní. Při takovém počasí lidé snadno a rychle zapomínají na strasti a potíže, které je před nedávnem potkaly. V našem případě by to mohlo platit o nedávných povodních, na které už někteří z nás pozapomněli, a to zejména ti, kterých se dotkly jen okrajově prostřednictvím televizních obrazovek. Následky poslední povodně jistě v krajině, která nás obklopuje, bedlivému pozorovateli neujdou. Duby v aleji nedávno vysazené podél cesty k jezu podepřeli pracovníci elektrárny podpěrami, aby je narovnali a napravili tak, co voda napáchala. Také pletivo plotů zahrad v zaplavené oblasti je stále „ozdobené“ nánosy velké vody. Pomalu mizí hromady povodňových odpadů, které navršili před svými domy jejich majitelé. Při vzpomínce na poslední povodeň bychom však neměli zapomínat na ty, kteří nezištně všem, kteří to potřebovali, pomáhali. Mám na mysli naše hasiče. Jako vždy svou úlohu zvládli dobře. Pánové, děkujeme!

V minulém i v tomto čísle Libčických novin se objevují ohlasy na aktuální témata, zejména na problematiku případného zakoupení libčického kulturního domu městem

a na rekonstrukci našeho vyhořelého koupaliště. Osobně jsem tomu rád, že naše občany tyto otázky zajímají. Jak jinak bychom se měli dozvědět, jak se staví veřejné mínění k těmto otázkám? Co se týče nákupu kulturního domu, rada města připravuje k této problematice podklady pro zasedání zastupitelstva města v září. Neznamená to však, že již na příštím zastupitelstvu by mělo být rozhodnuto. Záleží na tom, jaký další postup zastupitelstvo zvolí.

Při psaní tohoto článku mě zastihla dobrá zpráva ohledně koupaliště. Tento den nám pojišťovna sdělila, že zasílá na náš bankovní účet náhradu za škody způsobené požárem. Město má tedy konečně prostředky na jeho opravu, jejíž rozsah bude vycházet z realizační dokumentace zahrnující restauraci s kuchyní, přeložku sociálního zařízení a boční společenskou místnost. Tedy v původním rozsahu jako před požárem.

Dobrou zprávou je také skutečnost, že byla počátkem měsíce července zahájena rekonstrukce vozovky ulice Tržní. Na její dokončení se společně se všemi, kteří ji často používají, upřímně těším. Doufám, že to bude ještě před libčickým posvícením. Jsme před spuštěním rekonstrukce ulice Pod Strání.

A na závěr jedno přání pro všechny libčické občany. Užívejte si léta, krásného počasí, klidu dovolených, grilování, teplých večerů a vůbec všeho, co nám léto nabízí.

Vladimír Urbánek

LIBČICE((•))NET

jednání Valné hromady sdružení
Libčice.net

se koná ve čtvrtek, 12. září 2013 od 19.00 v Libčicích v restauraci kulturního domu.

Náhradní termín pro konání valné hromady je stanoven na čtvrtek, 12. září 2013 od 19.15 v restauraci kulturního domu. V náhradním termínu se valná hromada dle stanov schází v případě, že v řádném termínu není přítomna nadpoloviční většina členů.

Předběžný program valné hromady:

- Ustavení ověřovatele
- Doplnění/schválení programu
- Ustavení návrhové komise
- Informace rady OS Libčice.net ke členům
- Zpráva rady o výsledcích hospodaření za rok 2012
- Schválení zprávy rady o výsledcích hospodaření za rok 2012
- Roční plán výdajů na rok 2013
- Schválení ročního plánu výdajů na rok 2013
- Zpráva komise infrastruktury o stavu a rozvoji sítě
- Volba členů rady a komisi
- Diskuse

Konzumace piva a nealkoholických nápojů je pro členy Libčice.net po dobu konání valné hromady zdarma.

Těšíme se na vaši hojnou účast.

LÉTO, ČAS MALIN NEZRALÝCH?

Je léto opravdu čas malin nezralých? Pro naše mateřské centrum Malina to tak trochu platí. Přes léto, jak doufáme, naše Malina dozraje, aby od nového školního roku mohla fungovat nová, zralá Malina k radosti nejen maminek a dětí. Začneme však hezky popořádku.

28. června 2013 jsme se sešli na Oranžovém hřišti na oblíbeném pikniku. Tentokrát i s hudební podporou Katky Judové, které tímto za doplnění bezvadného slunečního dopoledne děkujeme. S plným břichem odcházeli z hřiště kdekdo. A my z Maliny navíc s hlavou plnou rodících se plánů a nápadů. Držte nám palce, aby je nic nepředvídaného nezhatilo a my se v září mohli skutečně začít scházet v prostorách v kulturním domě. Konečně budeme mít místo, které bude jen a jen naše. Alespoň do té doby, než se vyřeší prodej kulturního domu a případně obnova koupaliště, kde jsme před požárem měli útočiště a kde nám bylo fajn.

S novým prostorem chystáme rozšířit nabídku našich aktivit. Počítáme nejen s oblíbeným cvičením pro malé děti s rodiči a hudebními hrátkami s Káčou Judovou, ale chceme opět otevřít výtvarnou dílničku pro nejmenší, cvičení a hrátky pro ty úplně nejmenší a další. Tentokrát ale nechceme zapomenout na samotné rodiče a připravujeme nabídku i pro ně. Vše bude záviset na zájmu maminek nejen z Libčic, ale i z okolí. O všech novinkách budeme informovat na našem webu www.mcmalina.cz a rádi bychom uspořádali v nových prostorách začátek září informativní schůzku.

Snažíme se, aby Malina skutečně vyžrála a vydržela dlouho „čerstvá“, a tak připravujeme i jiné novinky v rámci naší činnosti. K tomu se nám hodí každá pomocná ruka, darovaná věc či koruna. Třeba nám můžete pomoci při zařizování prostor, máte použitelné vybavení, nebo nás můžete podpořit i finančně. Veškerou pomoc uvítáme!

Přejeme všem pohodové léto, šťastný návrat z dovolené a hodně energie do příštího školního roku. My si ji schováváme pro Malinu a hlavně pro vás, kteří se do našich akcí a činností zapojujete, nebo zapojíte. Těšíme se na vás!

Julie Menšík Čáková, mcmalina@seznam.cz

Dopisy čtenářů

Redakce LN obdržela od pana Peřiny dopis, který svým obsahem přesahuje kompetence redakční rady. Vzhledem k tomu, že se dotýká výlučně práce vedení města, předali jsme jej radě města, která rozhodla ve prospěch jeho uveřejnění. Dopis pana Peřiny tedy otiskujeme bez jazykových úprav v plném znění a své vyjádření k němu připojila rada i starosta města.

Názor občana

Po přečtení červencových Libčických novin jsem se rozhodl vyslovit svůj názor na dění kolem nás. V našich minulých komunálních volbách jsem se objevil na kandidátní listině TOP 09, abych podpořil lidi, které znám a kterých si vážím. Volby vyhrála jiná strana, a tak je třeba respektovat vítěze, jehož si občané zvolili. Podobná je situace se současným prezidentem. Jde o přímé volby většinami voličů. Ani do jedné z těchto většin nepatřím. Respekt k vítězům ale neznamená ignorovat takové jednání a skutky vítězů, které považuji za nebezpečné prospěchu obce.

Petra Pelešková – pracovala na obecním úřadě, profesně kvalitní stavební inženýrka, měla nastoupit na pozici vedoucího stavebního úřadu, vyjádřila svůj názor kritický k establishmentu na radnici. Pracuje již mimo město.

Ilona Ptáčková, vyjádřila názor kritický k establishmentu na radnici a jako zaměstnankyně školky pocítila hned dopad své upřímnosti.

Iva Štětková – rozjela úspěšně sokolské hry a od nich byla odstavena.

VIJÁDRÉNÍ RADY MĚSTA

Vážený pane Peřino,

vážíme si, že své názory vyslovujete veřejně, ale protože víme, že úroveň názorů jakéhokoliv člověka na různé věci je dána zejména úrovní informací o nich, musíme Vaše informace o Vámi zmiňovaných problémech doplnit.

Pan Ing. Petra Pelešková:

Současné vedení města dlouhodobě usiluje o snižování výdajů na administrativu. V době, kdy se uvolnilo místo vedoucího stavebního úřadu, bylo nabídnuto paní Ing. Peleškové s tím, že její dosavadní místo bude výhledově zrušeno. Nástup do funkce vedoucího stavebního úřadu byl spojen s podmínkou zkušební doby, kterou Ing. Pelešková nepřijala a rozvázala pracovní poměr s Městským úřadem výpovědí. Není tedy pravdou, že by ji vedení města po projevené kritice přinutilo odejít. Místo investičního referenta bylo skutečně zrušeno, zejména pro nižší objem realizovaných investic v následujících obdobích. Výdaje v oblasti administrativy Městského úřadu se podařilo v posledních letech snížit ročně cca o 1 milion korun.

Paní Ilona Ptáčková:

Paní Ilona Ptáčková je stále zaměstnaná v mateřské škole tak jako dříve. O jakýchkoliv „dopadech“ na její postavení v důsledku „její upřímnosti“ není vedení města nic známo. Je tedy nepravdou, že by vedení města jakkoli trestalo paní Ilonu Ptáčkovou za její upřímnost. Na své dotazy a mylné informace obdržela vyjádření a vysvětlení v Libčických novinách, čímž považujeme tuto záležitost za uzavřenou.

Paní Iva Štětková:

Do doby zmíněného článku paní Ptáčkové nebylo vedení města o probíhajících sokolských dnech vůbec informováno. Tím méně o osobě, která je organizuje. To, že uvedenou aktivitu paní Štětková již dále neorganizuje, a důvody této změny nejsou vedení města známy. Personální obsazení funkcí je plně v kompetenci vedení TJ Sokol, do jehož rozhodování město zásadně nezasahuje. Je tedy nepravdou, že by paní Štětková byla z aktivit Sokola vyřazena na naše přání.

Libčická ZUŠ – fungovala, měla vynikajícího ředitele Luboše Harazina, který ji postavil na nohy. Nebál se dát najevo své názory protichůdně establishmentu na radnici. Starý ředitel zde však již není a stav školy po prvním roce s novým ředitelem? Bez ředitele a v destruktivě.

Prodej stavebního pozemku města za netržní cenu na nejasnou výstavbu zdravotnického zařízení? Kde jsou propočty, kde jsou jasné vymezené záruky výhodnosti pro město a jeho obyvatele?

Poslední novinkou je zvažování koupě Kulturního domu, za výhodnou cenu k jednání 14 milionů, podpořenou články připomínající dobu Gustáva Husáka.

Budova, která si neumí v rukách soukromých majitelů vydělat sama na sebe? Jak s ní bude hospodařit město? Pánové z radnice do novin napíší, „že nechceme opakovat minulé chyby“ a že budova má důležitou budoucnost. Pro koho? Pro město? Skutečně? Za jakých podmínek a předpokladů? K tomu připojí varovnou poznámku, že současní vlastníci odmítli odprodat budovu zájemci, který měl v plánu jiné využití budovy... Opravdu? Jaké využití?

Žijeme již v době tržního hospodářství, zadarmo jsou jen sliby. Město hospodaří s penězi nás všech. Nepotřebujeme pro školu a město spíše tělocvičnu, než starou budovu ve špatném stavu? Možná by šlo se 14 miliony a stavebním pozemkem města lépe naložit. Kdyby měla radnice solidní vizi rozvoje a fungování města. A to ve vši účt k novým silnicím, nejsou jen nové silnice.

I sama běžná agenda města je náročná věc, věnujte se tedy, pánové z radnice, raději jen jí. Pokud nemáte plánovací přesah s reálným výhledem alespoň na 5 let dopředu, neutrácejte peníze další generaci.

Michal Peřina

Pan Luboš Harazin:

Není pravdou, že by vedení města vyhodilo pana Harazina z funkce ředitele ZUŠ. Pan Harazin se z vlastního rozhodnutí nepřihlásil do řádně vyhlášeného konkurzu.

Sociálně zdravotní zařízení:

Prodej pozemku města na výstavbu zdravotního zařízení se teprve připravuje. V současnosti není o ničem definitivně rozhodnuto. Rada města má ten názor, že případná výstavba zdravotně sociálního zařízení v Libčicích by se stala jednou z nejdůležitějších investic v našem městě. Měřit penězi výhodnost podobné akce je velmi problematické a nám, kteří nebudeme investory stavby, to ani nepřisluší. Nám přísluší prodat městský pozemek soukromému investorovi za dobrou cenu a zajistit, aby se plánovaná stavba uskutečnila. Tato podmínka bude součástí případné kupní smlouvy, s čímž souhlasí i investor stavby.

Kulturní dům:

Co se týká nabídky na odkoupení kulturního domu Vás můžeme jen ubezpečit, že k jeho zakoupení dojde jen v případě, že se na tom shodnou víceméně všichni zastupitelé, tedy i opoziční. Uveřejněný článek měl jen občany informovat o této možnosti, nic dalšího. Rádi bychom ale opravili Váš názor, že by si snad KDL měl svou činností na sebe vydělat. S tím nelze v žádném případě souhlasit. Kulturu, spolkovou, společenskou a sportovní činnost bude muset vždy město finančně podporovat. Je tomu tak ve všech městech včetně Prahy.

Vize města:

Co se týká Vaší kritiky neexistence dlouhodobé vize současného vedení radnice, můžeme k tomu dodat jen to, že vedení města systematicky pracuje na splnění svých slibů daných ve volebním programu svého sdružení. A to se nám i přes Váš kritický názor daří.

Na závěr jedno praktické doporučení. Přesné informace o dění v našem městě získáte nejlépe na veřejných zasedáních zastupitelstva.

Navštěvujte je!

vyjádření starosty města

Po přečtení článku pana Peřiny jsem byl na rozpacích, co si mám o jeho obsahu myslet. Bylo by opravdu škoda jej nepublikovat, protože je svým způsobem poučný. Naznačuje typický způsob vedení dialogu za použití nepřesných informací a mylných závěrů. Je přinejmenším zvláštní, že pan Peřina usiluje o zveřejnění článku s takovým obsahem. Jak moc je to společensky závadné, zda se nepohybuje na hraně zákona tím, že jmenuje a zkresleně zveřejňuje příběhy jiných osob, nechám na vašem uvážení. Já jako starosta města, nemohu zůstat lhostejný k tomu, když se kdokoli snaží poškodit vedení města v očích veřejnosti šířením znepokojujících a nepravdivých výroků. Souhlasím s vyjádřením rady města k jednotlivým bodům a závěrem bych chtěl panu Peřinovi sdělit, že svým nařknutím vedení města ze špatného hospodaření a z hazardování penězi města znevážil poctivou práci celé řady lidí nejen z Liběhradu, ale i samosprávy města, kteří již druhé volební období hospodaří s vyrovnaným rozpočtem,

zvelebují město přesně podle řádně vedených investičních plánů a dokázali se bez dluhů vyrovnat s nečekanými katastrofami, jako je povodeň nebo požár.

Prosím, nenechte se, vážení občané, vmanipulovat do představy, že žijete ve městě, jehož vedení neví, co dělá, nemá koncepci a neumí hospodařit. Finance města jsou vždy s dobrým výsledkem pravidelně kontrolovány auditem z finančního úřadu a navzdory tomu, že se nám podařilo udělat nové fasády obecních domů, postavit novou hasičskou zbrojnici a zrekonstruovat většinu ulic i chodníků, na kterých jste se donedávna brodili v blátě, není město zadluženo a každoročně máme přebytek v řádu milionů korun.

Nenechte se prosím ovlivnit úmyslně zkreslenými „názory občana“, který se buď z osobních či politických důvodů neostýchá šířit mezi vás neklid a zbytečné obavy.

Věřte, že je naší osobní prestiží nezklamat vaši důvěru a úspěšně dokončit to, pro co jsme se na začátku našeho volebního období zavázali.

Ing. Pavel Bartoš, MBA

Problém značení ve Vltavské ulici

Vltavská ulice je jednou z nejstarších v Libčicích. Vede z kopce k řece kolem památníku obětem první světové války a bývalého kina. V její horní části vás uvítá řada vzrůsných lip a pak vás klikatě dovede až k ostré zatáčce vedoucí pod železniční viadukt. Projedete jí a jste na náplavce. Akce města na náplavce a příjemné prostředí kolem Vltavy láká řadu obyvatel Libčic, především rodičů s malými dětmi, ale i cyklistů a „pejskařů“. Ač v době, kdy tento příspěvek píším, to zde díky nedávným povodním zrovna libě nevoní, je tu i nyní poměrně rušno. Dokonce ani stále se horšící stav silnic směrem k Dolanům neodradí ty z nás, kteří mají v oblíbené kolečkové brusle.

Vltavská ulice je spojnici mezi centrem a oblíbenou rekreační zónou u řeky. Je frekventována především ze strany chodců (a v sezóně cyklistů), nicméně je jedinou spojnici k náplavce i elektrárně a k Hašleřově ulici (kde byly nedávno vystavěny nové rodinné domy). A tak je tu poměrně provoz. Pozor, také tudy občas riskantně projíždějí mladí hoši se starými auty, aby na náplavce otestovali schopnosti své i svých strojů. My, obyvatelé této ulice jsme několikrát neúspěšně žádali o umístění nového dopravního značení, které by zajistilo větší bezpečnost chodců. Vltavská je totiž bohužel zčásti nepřehledná, v jednom místě i zúžená a bez chodníků. Projedete-li městečkem, uvidíte řadu

značek upravujících rychlost vozidel. Ve Vltavské je pouze značka „Silnice se v zimě neudrzuje“. Místem, kde je „zakopán pes“, je Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje (KSUS), silnice totiž nepatří městu, ale jí. Vězte, že jsme během let podali několik písemných žádostí i městu včetně petice a absolvovali dlouhé čekání na zástupce výše zmíněné příspěvkové organizace, jejímž výsledkem bylo pouhé pořežání tújí u bývalého kina. Bohužel je tristní sledovat, jak malý vliv má naše obec a jak málo se umí postavit v této věci za své občany.

Začátkem září skončí dvouletá platnost rozhodnutí KSUS a my obyvatelé této nám milé ulice stále věříme, že přeci jenom dojde k úpravě dopravního značení tak, aby se chodci a naše děti mohli cítit bezpečněji. I vzhledem k tomu, že máme další prvňáčky, kteří tudy budou chodit do školy. Osobně doufám, že umístění dopravních značek není podmíněno nějakou vážnou dopravní nehodou. Jistě mnozí mohou namítnout, že samotné dopravní značky neukázněné řidiče nepřevychovají. Mají však i informativní charakter o stavu vozovky, pohybu chodců a podobně, nemluvě o tvrdším postihu viníků v případě nehody.

Poznámka: Prosíme řidiče, kteří projíždí naší ulicí, aby při vjezdu pod železniční viadukt netroubili. Děkujeme. (Pamětníci jistě vzpomene na zrcadlo, které průjezd pod viaduktem usnadňovalo.)

Radka Peřinová

NOVÝ OBČANSKÝ ZÁKONÍK

Vážení čtenáři, kladli jsme si otázku, co by mohlo být obsahem této rubriky v době letních prázdnin a dovolených. Nebylo nikak snadné najít téma, a tak jsme se nakonec rozhodli seznámit vás s novou právní úpravou občanského zákoníku účinného od 1.1.2014, pokud nebude jeho účinnost odložena.

Dosud platný zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů bude po více než padesáti letech své platnosti a účinnosti nahrazen zákonem č. 89/2012 Sb., tedy novým občanským zákoníkem, který vzešel z dílny Právnické fakulty v Plzni z pera JUDr. Eliáše a kolektivu. Přestože se právnícká veřejnost dělí na zhruba stejné tábory příznivců a odpůrců nového občanského zákoníku, je jisté, že novela prošla řádným legislativním procesem a zákon je podepsán prezidentem republiky. Jaké změny tedy přinese nový občanský zákoník?

Změny jsou výrazné, rozsáhlé a dotknou se všech. Má přes 3 000 paragrafů a my bychom vás na stránkách Libčických novin rádi postupně seznámili s těmi nejdůležitějšími, které zásadně ovlivňují nebo budou ovlivňovat naše bytí.

Novinky, které začnou pravděpodobně platit od nového roku, mají velký rozsah. Je to dáno tím, že nový občanský zákoník nahradí nejen ten původní z roku 1964, ale zastoupí ještě řadu

dalších předpisů, např. zákon o rodině nebo obchodní zákoník. Výhodou bude zejména sjednocení závazkového práva, kdy se smlouvy nebudou uzavírat podle obchodního a občanského zákoníku, ale pouze podle občanského.

Novela upraví všechny soukromoprávní vztahy a změny přinese do oblasti různých smluv, vlastnictví, odpovědnosti za škodu, smluvního práva nebo rodinného či občanského práva. Kromě uvedeného zavádí novela také řadu nových pojmů, jako je závod, výměnek, svévolie, propachtovatel atd. Vrací se tak k tradiční české právní terminologii, která se ale z pohledu dnešního jazyka může zdát místy archaická.

Kromě nových pojmů zavádí novela nové pojmenování pro již zavedené instituty, např. „způsobilost k právním úkonům“ nahradí „svěprávnost“ a „věčné břemeno“ se bude nově nazývat „služebnost“.

Dále je nutné vědět, že vedle občanského zákoníku budou stále fungovat i další předpisy ze soukromého práva, a to zákoník práce, zákon o průmyslovém a duševním vlastnictví, autorský zákon apod., ale nový občanský zákoník jim bude právně nadřazen.

Struktura nového občanského zákoníku má pět částí:

- Obecná část
- Rodinné právo
- Absolutní majetková úprava
- Relativní majetková úprava
- Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

O jednotlivých částech pojednáme v dalších Libčických novinách.

JUDr. Petr Miňovský

VÝSTAVA V CUKRÁRNĚ POHÁDKA

Od 5. 8. do 31. 8. 2013 bude v Cukrárně Pohádka k vidění putovní výstava fotografií Radovana Šťastného pod názvem „**SPOLEČNĚ O HEMOFILII**“, která vznikla za podpory společnosti Bayer, občanského sdružení Hemojunior a Českého svazu hemofiliků. Cílem výstavy je přiblížit život chlapců, které spojuje společný osud, a to nevyléčitelná porucha srážlivosti krve neboli hemofilie. Každá fotografie je doplněna příběhem, v kterém ti nejmenší za pomoci maminek a ti starší samostatně popisují, jak se jim s nemocí, která je v životě chtě nechtě omezuje, žije. Navzdory vážnosti tohoto onemocnění to však není vždy smutné čtení, což jen dokazují slova auto-

ra fotografií, který prý při jejich pořizování poznal, jak se kluci umí se svým osudem poprat a snaží se v životě vyrovnat svým zdravým kamarádům.

Předseda Hemojunioru Michal Bereň doufá, že konání této výstavy pomůže zlepšit povědomí veřejnosti o této nemoci.

Vzhledem k tomu, že několik fotografií bylo pořízeno při nedávném pobytu členů Hemojunioru v Libčicích na Oranžovém hřišti, těší nás, že Jana Racková, která je se svým synem Adamem, též členkou Hemojunioru, instalovala výstavu ve své Cukrárně Pohádka a umožňuje tak i libčické veřejnosti tuto mimořádnou výstavu shlédnout. *Hannah Bartíková*

MĚSTO LIBČICE, CUKRÁRNA POHÁDKA a HEMAJUNIOR

srdečně zvou na
putovní výstavu

fotografií
Radovana Šťastného
**SPOLEČNĚ
O HEMOFILII,**

která se koná
od 5. do 30.8.2013
v interiéru Cukrárny Pohádka

Hřbitovní 735,
Libčice nad Vltavou

„Jmenuji se Adam, je mi 7 let. Mám von Willebrandovu nemoc. Žije se mi s nemocí skoro stejně jako ostatním zdravým dětem, jen nesmím dělat nějaké sporty. Musím být na sebe opatrný, hlavně dávat pozor, abych se zbytečně nezranil. Když si natluču, musím si zranění ledovat a vzít prášek nebo injekci na zastavení krvácení. Léky si vozím všude s sebou.“

OTEVŘENO:

Úterý - pátek: 12:00 - 17:30

Sobota + neděle: 13:00 - 17:30

LODĚ NA VODĚ

I letos se zástupci libčických vodáků zúčastnili závodu na kánoích, kajacích, raftech a jiných plavidlech z Bohnic do Málavice, který tradičně pořádá obec Málavice a konal se 21. 7. 2013. I letos se nikdo neutopil, i letos všechny posádky lodí s originálními názvy, mezi nimiž kraloval „Radšpíme“, dorazily ve zdraví do málavického přístavu, kde nás čekalo zasloužené občerstvení, hudba a vyhlášení vítězů. I letos byl vítěz každý, kdo se zúčastnil a i letos libčičtí borci nezklamali. Na celé čáře zvítězila posádka smíšeného páru Janda-Vídeňská na vlastnoručně doneseném

a vlastnoručně nafouknutém kajaku Happy Hippo, který neměl konkurenci. Libčický Vltavan s posádkou Ton-Bartíková dojel jako šestý z jednadvaceti kánoí, což s přihlédnutím k věku a nulovému tréninku posádky lze považovat za úspěch.

Byla to dřina, byla to legrace a byl to opravdu vydařený den. Děkuje paní starostce Málavice V. Sýkorové za pozvání i skvělou organizaci a vyzýváme ostatní vodáky z Libčic, aby se k nám příští rok přidali a pomohli nám dokázat, že ne nadarmo jsme město na řece.

Hannah Bartíková

Happy Hippo

Foto: **Luboš Ton**

Libčický Vltavan zatím na suchu

Foto: **Hannah Bartíková**

30.8. - 1.9.2013
DNY KRALUP NAD VLTAVOU
 KRALUPSKÝ HUDEBNÍ FESTIVÁLEK
 Premiér SPUPS Exit 18
 Plavci s Janem Vančurou
 Mr. Cocoman & The Solid Vibes České srdce
 PODROBNÝ PROGRAM NA WWW.MESTOKRALUPY.CZ

**Prodám nový byt 2+kk, 54 m²,
 v osobním vlastnictví v Libčicích n/Vlt.,
 ulice Ke Studánkám.
 Vlastní plynové topení
 a parkovací stání.
 Cena dohodou.
 Tel. 721 657 930**

CVIČENÍ OBRATNOSTI - DOBRÝ ZÁKLAD PRO VŠECHNY SPORTY

Rozhovor s Josefem Nováčkem, starostou Sokola

U Nováčků pod pergolou, v krásně upravené a rozkvetlé zahradě jsem si nejen o sportu povídala s Josefem Nováčkem, který byl do svých 48 let aktivním házenkářem, posléze nohejbalistou, dnes funkcionářem oddílu házené a již jedenáctým rokem starostou a pokladníkem libčického Sokola – to vše v jedné osobě.

Kolik hodin týdně věnujete práci pro Sokol?

Minimálně jeden, někdy i dva dny v týdnu. Do činnosti jednotlivých oddílů, kromě házené, příliš nezasahuji, ale musím se starat o ekonomickou stránku, pronájem, účetnictví, údržbu a provoz sokolovny a celého areálu včetně veškeré potřebné administrativy. Zdánlivě drobnosti, ale i to v podstatě patří k vedení občanského sdružení. Ale nejsem na to sám. Máme zvolený devítičlenný výbor a ten rozhoduje a pomáhá mi to vše řídit.

Pořádáte také nějaké schůze?

Ano, myslím, že je důležité, abychom se scházeli a všichni věděli, jak hospodaříme, jak plníme to, co jsme si naplánovali, jaký nový problém se objevil a co který sport, nebo složka Sokola dělá. Scházíme se tedy pravidelně každý měsíc, někdy i mimořádně. A zatím to tak funguje.

Na jak dlouho a kdo starostu Sokola volí?

Starosta se volí na 2-3 roky, což určuje celorepublikové ústředí Sokola a je volen stejně jako celý výbor na valné hromadě, které se zúčastňují delegáti jednotlivých složek místního Sokola.

Jaké sporty jsou soustředěné pod hlavičkou Sokola?

Máme pět sportovních oddílů a dva odbory, jmenovitě je to box, házená, stolní tenis, tenis, karate a odbory ženské a mužské všestrannosti. Tam je začleněn i rekreační florbal. V poslední roce s námi zatím kotuje i badminton.

Trenéři jsou předpokládám dobrovolníci, kteří za svou práci neberou žádnou odměnu.

Tak to u nás vždy bylo a je, a platí to i o všech funkcionářích. Máme-li finanční prostředky, tak se alespoň snažíme cvičitelům zaplatit školení k získání kvalifikace, ale ne vždy jsme na tom tak, abychom si to mohli dovolit.

Financování sportu se poslední dobou vlivem různých událostí výrazně zhoršilo.

Bohužel je to tak. Na naši poslední valnou hromadu jsem si dělal přehled dotací ze Sokola, a to jak z prostředků Sazky, tak z MŠMT za posledních deset let a pro porovnání vám mohu prozradit, že před deseti lety jsme dostali celkem 98 000 korun na rok, z toho bylo 36 000 od Sazky a 62 000 od MŠMT. V loňském roce to bylo pouhých 14 700 korun z prostředků MŠMT, Sazka 0. V současné době se nám obtížně hospodaří.

Necelých patnáct tisíc? To je sotva na žíněnku.

To je fakt. Pár peněz sice vybereme na členských příspěvcích a pro-

nájmech sokolovny, ale upřímně řečeno, kdyby nás nepodporovalo město a sem tam nějaký sponzor, tak by bylo velmi obtížné provoz sokolovny i celého areálu zajistit. A to nemluvím o nějaké podpoře účasti našich sportovců v různých soutěžích.

Kolik má celkem náš Sokol členů?

V současnosti cca 200.

To není mnoho. Za svých dětských let sokolovna praskala ve švech. Málem jsme se nevešli na značky.

Také si pamatuji na přeplněnou tělocvičnu. V pondělí a ve čtvrtek cvičily dívky a ženy, úterky a pátky patřily chlapcům a mužům a středu se sobotou obsadila gymnastika. Cvičit na náradí chodili i fotbalisté a házenkáři, kteří to považovali za dobrý doplňkový sport. Nerať to říkám, ale rok od roku nám cvičenci i hráči ubývají. A bohužel nejvíce z řad mládeže.

Opravte mě, jestli se mýlím, že chodí cvičit více žen než mužů?

Nemýlíte se, zejména ve středním a starším věku ženy jednoznačně vedou. V dorostencích a dětech je to více méně nastejno. A muži? Obecně se ví, že muže baví více sporty.

Ženy milují moderní cvičení při hudbě jako je třeba zumba. Fanátek tomu?

Je pravda, že zumba, step aerobik a podobná cvičení, která obsahují spíše taneční prvky, zrovna nepatří do sokolských disciplín, ale nijak tomu nebráníme. Ochotně poskytujeme ženám prostor v naší tělocvičně a samozřejmě oceňujeme jejich aktivitu.

Chodí vůbec někdo cvičit na náradí?

Obávám se, že náradí využívá jen pár členů z oddílu gymnastiky a škola při hodinách tělocviku, a to spíše výjimečně. Pokud já vím, tak i školní děti dávají přednost hrám, jako je např. florbal nebo kopaná a vybíjená.

Kde jsou ty doby, kdy skoro každé libčické dítě udělalo na hrazdě nebo na kdekákém zábradlí výmyk?

Tak takové doby jsou dávno pryč. Upřímně nás to trápí, protože nám už několik let v Sokole chybí mládež. Ve všestrannosti sice nepatrně zlepšení nastalo, ale sportovním oddílům se v tomto směru nedaří.

Co můžete udělat pro zlepšení a zvýšení zájmu? Pořádnou osvětu?

Řekám, co můžeme. Rozesíláme nabídky cvičení, zavací dopisy a každý rok děláme náborové akce, do kterých se snažíme přivést i žáky z místní školy a okolních škol. Již několik let organizujeme akci „Sokolání“ nebo „Sportovní rodinné hry“. Bohužel však očekávaný efekt v podobě zvýšeného zájmu dětí o sport zatím nepřichází.

Jak vypadá takový nábor?

Jezdíme s ukázkami cvičení po místních a okolních školách i školkách a pořádáme sportovní odpoledne se zaměřením na jednotlivé sporty, aby si každý mohl vybrat, případně rovnou na místě vyzkoušet, zda by měl pro daný sport předpoklady.

A výsledek?

Nerať to přiznávám, ale žalostný. Vzpomínám si, že to bylo někdy před 2 - 3 lety, kdy jsme již před prázdninami pozvali 45 rodin s předškoláky na podobnou náborovou akci, která se konala začátkem září. Přišly pouze čtyři rodiny s dětmi. Řekl bych, že to hovoří za vše.

Jak vás tak poslouchám, tak mám pocit, že může být zázrak, když sestavíte nějaké družstvo.

Zázrak se bohužel nekoná a začarovaný kruh se uzavírá. Nemáme-li tým, nemůžeme se zúčastnit žádných turnajů ani soutěží. A pokud není cíl a soutěživost, tak to nikoho nebaví a vše postrádá smysl.

Svěřenci J. Nováka při tréninku

A trenéry máte?

To je další složitá kapitola naší činnosti. Dříve než jdeme dělat nábor, musíme mít jasno, kdo by ty oddíly nebo družstva vedl. Trenér nebo cvičitel je základ všeho. Musí to být nadšený dobrovolník, který rozumí svému sportu, má potřebné odborné a pedagogické předpoklady a hlavně musí mít pravidelně čas, za který nedostane nic jiného, než dobrý pocit a zadostiučinění z toho, že dělá dobrou věc. Mít ten čas je dnes velkým problémem. Takových lidí je opravdu málo.

To zní trochu bezvýchodně?

Nerad bych, aby to vypadalo, že si jen stěžuji a že se vzdáváme, ale to je stručný popis současné reality. My ale věříme, že se tento nepříznivý vývoj v krátké době zastaví a že dojde v budoucnu k posílení a omlazení členské základny.

Čím to, že zájem o tělovýchovu tak upadá?

Já tvrdím, že hlavní problém je už ve výchově v rodinách. Když rodiče sami ke sportu nemají vztah, tak je těžko očekávat u dětí, a když rodiče nevedou své děti od mala k tomu, že cvičení je zdravá a dobrá zábava, která by měla být součástí života každého z nás, tak s tím nic nenaděláme. Asi by to chtělo větší osvětu na všech úrovních.

Vy si jistě pamatujete, zda rodiče dětí, které v tělocvičně nepotkáte, chodili v dětství cvičit?

Určitě více, než jejich děti dnes. V házené jsme měli ještě před zhruba šesti lety docela dobrý dorost, který vedl Tomáš Hykeš a Milan Kiseř. Dělalí jsme si naděje, že si mladé vychováme a vytvoříme z nich dobrý tým mužů, ale nepovedlo se to. U házené zůstali nakonec jenom tři z nich.

Kam zmizeli ti ostatní?

Různě, někdo se odstěhoval, pár jich přešlo na jiný sport a někteří k našemu překvapení přestali úplně sportovat. A to mezi nimi byli i kluci ze sportovních rodin.

Není náhodou důvodem malého množství dětí v Sokole to, že je rodiče od jejich nejútlejšího dětství vodí rovnou na tenis, hokej, krasobruslení atp.?

I to je možné, ale nemyslím si, že to je důvod hlavní. Je tu celá řada jiných a pohodlnějších zájmů jako jsou například počítače a televize. Obávám se, že si rodiče mnohdy neuvědomují, že to po zdravotní stránce dětem vůbec neprospívá.

Jaký názor máte na tvrdé tréninky v různých sportech pro děti předškolního věku?

Já osobně nepovažuji za správné specializovat dítě od předškolního věku do osmi let na nějaký konkrétní sport, který vždy jednostranně, tudíž nezdravě zatěžuje jeho organismus, jenž se teprve vyvíjí. Rodiče to navíc stojí spoustu peněz a v konečném důsledku z toho mnohdy nic není. Dítě po roce ztratí zájem, nebo se ukáže, že sport, který rodičům učaroval, jejich dítě z různých fyzických nebo časových důvodů vrcholově dělat nemůže. Já jsem vždy byl zastáncem toho, aby se děcko naučilo správnému držení těla a základní obratnosti v Sokole, což je prospěšné pro jeho zdravý růst a zároveň dobrým základem pro jakýkoli sport, který si může samo později vybrat.

Předpokládám, že sokolské cvičení je navíc mnohem levnější, než třeba tenis či hokej.

To víte, že ano. Mám zjištěno, že například členství v gymnastickém oddílu v Praze stojí rodiče 10 000 korun ročně. S tím se naše minimální poplatky nedají vůbec srovnávat.

Takže ani v penězích to není. Nebylo by tedy pro Sokol dobré se trochu modernizovat a vzít si pod křídla nějaké atraktivnější a moderní sporty?

I to by byla cesta, ale Sokol si chce zachovávat svou tradici. Případnému zájmu ale určitě bránit nebudeme. Současný nedostatek zájemců tak nahrává individuálním sportům, jako je např. odbor všestrannosti, který může vyjždět na závody s týmem dětí různého věku i výkonnosti. Stejně tomu tak je v oddíle stolního tenisu, karate nebo boxu.

Takže to nakonec nevypadá tak zoufale. Díky novinám mám o tom trochu přehled, a tak vím, že si všichni vedou velmi dobře.

Že všichni bych tak jednoznačně netvrdil. Máme ale mezi sebou kolektivy a jednotlivce, na které jsme za jejich sportovní výsledky náležitě hrdí. Patří mezi ně zejména házenkářské družstvo mužů, které v posledním ročníku 2. ligy skončilo na třetím místě, dále potom borci

ze všestrannosti mužů okolo Jardy Nováka. Jejich výsledky zejména ve šplhu jsou doslova obdivuhodné. Vždyť Karel Janda je rekordmanem a mistrem republiky v kategorii dorostu. A jsou tam i další zdatní nastupci. Dobře si vede i oddíl karate, jehož borci Veronika Jandová a Jiří Hodík obsazují pravidelně přední místa různých turnajů a soutěží. I box si vychoval reprezentanta Vládu Průšu s ligovými ambicemi. Ale jsou tu i další. Někteří soutěží, někteří ne, ale přesto si zaslouží pochvalu za to, že v našich skromných podmínkách dávají vědět o tom, že libčický Sokol existuje. Mé uznání zasluhují i ti, kteří obětavě tyto hráče a borce vychovávají, trénují, jezdí s nimi na závody a turnaje. Ať je to všestrannost děvčat i chlapců, házená, box, karate, stolní tenis – za vším stojí obětaví a spolehliví lidé, kteří zasluhují minimálně velký dík.

Naprosto s vámi souhlasím. Zmínil jste se o šplhu, slyšela jsem, že pro něj děláte v sokolovně nějaké úpravy.

Ano, snažíme se. Je to letos naše největší akce. Upravujeme strop jeviště tak, aby se tam mohl trénovat tzv. olympijský šplh na 8 metrovém laně. Momentálně je tam k dispozici pouze 4,5 metrové a 8 metrové je pouze venku na koupališti. Předpokládám, že již tuto zimu budou mít osm metrů i v sokolovně.

Je-li toto vaše stavitelská akce největší, jaké další změny či vylepšení plánujete?

Náš areál a sokolovnu využívá místní základní škola, a tak se snažíme zlepšovat podmínky i pro ni. Letos plánujeme vybudovat venku vrhačský kruh, v sokolovně vybavit šatny předpisovými lavicemi a do tělocvičny pořídit druhý koš na basket. Opravovat a zvelebovat chceme postupně celý areál. Letos opravíme plot předzahrádky, terasy a lavičky pro diváky. Zahájíme úpravu a obnovu zeleně. Tyto akce se mohou realizovat díky výrazné pomoci města Libčice.

Máte nějaký sokolský sen? Ne, jinak? Představte si, že máte pořádný balík peněz. Co byste pro libčický Sokol udělal?

Postavil bych novou halu nebo sokolovnu, chcete-li. Takovou, kde by se mohly hrát všechny sálové sporty, které tu máme – tenis, házená, florbal, badminton, stolní tenis, a aby tam byl zároveň dostatečný prostor pro gymnastiku, aerobik, šplh a další. Svěho času jsme si nechali dokonce zpracovat studii, jak by to mělo vypadat. Líbilo by se mi, kdyby např. házenkáři mohli trénovat a hrát mistrovská utkání 2. ligy doma před libčickými diváky a naopak, aby se k nám sjížděli sportovci z celého okolí.

Kolik by realizace takového snu stála?

Při skromném provedení to odhaduji tak na 25 - 30 milionů. To se ale pohybujeme v oblasti snů.

I sny se mohou někdy splnit, ale do té doby je dobré vzít zaveděk tomu, co máme. Znam místa, kde nemají vůbec žádnou tělocvičnu. Zřejmě z nostalgie se mi ta naše stále líbí, ale líbila by se mi mnohem více, kdyby byla plná rozesmátých dětí, které mají radost z pohybu a snaží se o překonání vlastních limitů. Mají báječnou možnost, protože mají kde a mají s kým. Neúnavných funkcionářů, trenérů a cvičitelů, kteří si zaslouží náš obdiv za to, že jsou jim ochotni věnovat svůj čas bez nároků na odměnu, je v místním Sokole zatím stále dost.

Hannah Bartíková

J. Novák a K. Janda při vyklizení půdy sokolovny

SRAZ MATÝSKŮ DOLNÍ POUSTEVNA 2013 - HASIČI SDH LIBČICE NAD VLTAVOU

Tak jsme opět o rok starší a náš desetičlenný tým se ve dnech 12. 7. - 14. 7. 2013 zúčastnil již desátého ročníku srazu hasičských cisteren Škoda 706 RTHP, který byl náš v pořadí čtvrtý.

Příjezd mezi prvními, uvítání s místními, budování tábora a čekání na příjezd ostatních, kterých tentokrát bylo podstatně více než v letech minulých. Přijelo celkem 35 hasičských vozidel, z toho 28 vozů Mates, z Německa přijela opět stará IFA, Tatra 805, Tatra 148, IFA, Tatra 815, MAN, Praga-nové provedení. Hasičů přijelo na 300 a diváků nespočet. Letos se máme čím pochlubit, protože s námi jel i náš nejmladší hasič Kubík Náměstek.

Večer nám přišla zahrát k tanci a poslechu živá kapela a vydrželi jsme u ní až do brzkých ranních hodin. V deset ráno však nastoupily všechny jednotky jako jeden muž a začalo zápolení v různých soutěžích, které byly zpestřeny různými překvapeními. Pro muže hod startérem z vozu Š 706, pro ženy hod pístem s ojnicí. Této soutěže se zúčastnila i naše jediná žena. Na koulení rezervního kola ze zmíněného vozu nám chyběla jedna žena, kterou ochotně nahradil Martin Boháč, ale bylo třeba mu závod trochu ztížit, aby odpovídal ženským pravidlům. Měl na vybranou, buď si obléknout dámskou podprsenku, nebo závod absolvovat se svázanými nohama. Navzdory nezvyklým podmínkám náš smíšený pár vybojoval druhé místo. Následovala celá řada zábavných soutěží, při kterých jsme museli podat velký výkon, ale zároveň jsme si užili hodně legrace. Zlatým hřebem programu je vždy Spanilá jízda hasičských cisteren. Diváci lemují silnice, auta houkají, děti nám mávají – nádherná atmosféra. Nejdůležitější bylo se zúčastnit, ale přesto nemohlo chybět slavnostní vyhlášení vítězů a předání upomínkových předmětů.

Cenu za nejstarší vozidlo Mates si odvezli hasiči ze Spomyšle za rok 1961, za nejdelší ujetou vzdálenost na sraz získali hasiči z Věcova, kteří ujeli 264 km, a cenu za nejhezčí auto tohoto srazu Miss MATÝSEK si odvezli hasiči Libčice nad Vltavou.

Touto cestou bych chtěl hlavně poděkovat těm, kteří se o toto ocenění nejvíce zasloužili. Za první úpravy vzhledu našeho nejstaršího vozidla z roku 1981 se zasloužil náš nejstarší člen děda Jaroslav Mostek se svým synem Jaroslavem,

Vítězný pohár Miss Matýsek si odnáší Jarda Mostek

kteří většinu času trávili v garáži hasičárny. Po skončení aktivní činnosti dědy jsem toto žezlo převzal já za vydatné pomoci Jaroslava Náměstka, Petra Táčnera a Martina Boháče. Poděkování však patří všem, kteří přiložili ruku k dílu, stejně tak jako našim ženám, manželkám a matkám, které tolerují to, že většinu času trávíme „zase v té hasičárně“! Je to hodně hodin času ukradeného rodině, ale pohled na tak pěkné vozidlo a pohár vše vynahradí.

Důležité poděkování patří Městskému úřadu v čele s panem starostou Pavlem Bartošem, u něhož máme plnou podporu a svolení tohoto setkávání se účastnit.

Co říci na závěr? Myslel jsem si, že se příští ročník již nezúčastním, ale po takovéto injekci nelze zůstat doma, navíc tam musíme jet vrátit pohár za druhé místo, protože je putovní. Takže za rok na viděnou, kamarádi hasiči.

Za SDH Libčice nad Vltavou Vladimír Levý

„Už mi skoro jsou“, říká Kubík Náměstek - nejmladší hasič SDH Libčice

OKURKOVÁ SEZÓNA

A zase tu máme okurkovou sezónu - čas letních prázdnin a dovolených, tedy období chudé na kulturní, politické a podobné události, které jsou pro novináře zdrojem inspirace. O čem tedy mám v tuto dobu, dříve v kapitalistickém prostředí průmyslníků, obchodníků a finančníků též označované jako mrtvá sezóna, psát? Rozhodla

jsem se tedy vypátrat kde, kdy a proč označení okurková sezóna vzniklo. Ponořila jsem se tedy do slovníků a mohu vám s jistotou sdělit, že zrod tohoto výstižného označení sahá až do poloviny předminulého století a velmi brzy se z ekonomického prostředí přeneslo i do oblasti kultury, zejména do divadel, kdy hodnotnější a hojně navštěvovaná představení byla na programu v zimním období. V létě se většina divadel buď úplně odmlčela, nebo se ke slovu dostala spíše Múza lehká.

Okurková sezóna se k nám dostala z němčiny, neboť v Německu se prázdninovému období říkalo a dodnes říká Gurkenzeit, dokonce Sauergurkenzeit, neboli doba kyselých okurek. Nezvratný důkaz o tom zaznamenal sám velký německý básník J. W. Goethe, který tento termín použil ve své korespondenci v r. 1828. Tak, jak to občas s vtipným a výstižným výrazem bývá, nejdříve se šíří v mluveném slově, a když se v něm patričně zabydlí, jazykozpyt-

cům už pak nezbyvá nic jiného, než jej oficiálně zařadit do slovníků. Přesně tak se to stalo i okurkové sezóně, která se neuvěřitelně rychle rozšířila i za hranice německého jazyka. V češtině se zakorenčila někdy kolem roku 1875, což dosvědčuje Palečkův humoristický obrázkový sborník, v kterém přímo píše: „Čas ten – doba prázdnin, chudá na senzační novinářské zprávy, zve se dobou „kyselých okurek“.

Jak, kde a kdy toto sousloví vzniklo, je tedy poměrně přesně známo, ale liší se názory na dobu jím pojmenovanou. Jedna verze totiž tvrdí, že okurková sezóna původně označovala zimní období, kdy v německých kuchyních chyběl čerstvý salát a k jídlu se místo něj podávaly kyselé okurky. Má to sice svou logiku, ale většina se přiklání k druhé verzi, která hovoří o době pozdního léta, kdy je největší úroda okurek a doba jejich nakládání.

Pro novináře, který není na dovolené a má v popisu práce něco zajímavého pro čtenáře napsat, protože noviny musí za všech okolností vyjít, je líné letní období noční můrou. Je možné, že právě okurková sezóna je pak živnou půdou pro vznik novinářských kachen, tedy neověřených, pokud možno senzačních a často zcela vymyšlených zpráv.

A proč se takovým zprávám říká kachny? Pro vysvětlení si zase musíme zajet do Německa. Neověřená novinářská zpráva se označovala latinskou zkratkou N.T. (non testatum – neověřeno). Foneticky čtená zkratka enté nápadně připomíná německé slovo Ente, což je, němčináři mi jistě dají za pravdu, kachna.

Přisahám, že já jsem se v této okurkové sezóně z nedostatku jiných námětů k žádné kachně neuchýlila a vše, co je zde psáno, je ověřeno a pravda pravdoucí.

Hannah Bartíková

KOŘENÍ

Pod pojmem koření si většinou představíme exotické vůně a ne-do-ozírání dálky. Konkrétní představa pak je pepř, hřebíček, nové koření, muškátový oříšek, vanilka, badyán a mnoho dalších. Ale jak to s tím kořením vlastně je?

Z historie víme, že lidé vždycky používali nějaké koření, a v našich zeměpisných šířkách to byly především bylinky, jako petržel, pažitka, libeček a jiné. Byly to především zelené bylinky, které se používaly buď čerstvé, nebo v zimním období sušené. Velký rozmach v používání koření nastal s objevem nových zemí, které ležely převážně v subtropickém nebo tropickém pásmu. Tam rostlo koření, které tady do té doby nikdo neviděl. Protože se dováželo z takové dálky, odpovídala tomu i cena. A vůbec není přehnané tvrzení, že některé koření se vyvažovalo zlatem. Dokonce se kvůli koření vedly i války, trvající několik let.

Z počátku si exotické

koření mohla dovolit převážně šlechta a bohatí, ale postupem doby se rozšířilo i mezi ostatní vrstvy. Kuchaři začali s kořením experimentovat a výsledkem byly nové recepty, které používaly co nejvíce druhů koření. Když si dnes pročítáme staré recepty, často si říkáme, jak to asi mohlo chutnat.

Jedním ze zajímavých, exotických koření je muškátový oříšek neboli myristica fragrans. Je to jedna z nejpokladnějších a nejznámějších vůní na světě. Největší světové plantáže stromů, muškátovníků, se nacházejí na karibském ostrově Grenada, kde tvoří tak důležitou součást života, že ho můžeme najít i na národní vlajce. Muškátový oříšek je zároveň i semeno a všude kam spadne, vyklíčí nový strom, který tak za 7-8 let začne rodit. Muškátový květ je vnější obal muškátového oříšku.

Koření se používá buď celé, nebo namleté do nejrůznějších směsí, které jsou typické pro určité světové kuchyně. Jednou z nich je kari koření. Mnozí z nás ani nevědí, že kari, které původně pochází z Indie, je směs koření, a podle oblastí, ze kterých pochází, se mění jeho složení. Takto bychom mohli pokračovat donekonečna, neboť kolik je koření, tolik je i kořeních směsí a recepty, ve kterých se používají, se snad ani nedají spočítat. Slavní světoví kuchaři mají svoje tajné recepty i kořeních směsí a jejich jídla pak chutnají naprosto skvěle.

V dnešní době se koření nepoužívá jenom v kuchyních, ale má svoje použití v různých odvětvích potravinářského průmyslu, při výrobě různých likérů, při výrobě parfémů a kosmetických přípravků. Jeho použití je prostě všestranné.

Evelýna Čížková

Muskatovník s oříškem

MEMORIAL JARDY GRUNCLA SE O POSVÍCENÍ NEKONÁ

Závod Velká cena Libčic aneb Memorial J. Gruncla a sokolů zakládajících se nebude z technických a organizačních důvodů konat v době posvícení, jak bylo poslední roky zvykem, ale termín se posouvá na pozdější datum. Bude se konat 7. 9. 2013 v 9 hodin opět v areálu koupaliště.

K posunu termínu jsme přistoupili zejména proto, abychom prostor koupaliště po požáru připravili tak, aby jak účastníkům, tak návštěvníkům závodu poskytlo potřebné sociální zázemí.

Závodit se bude jako v minulých letech v kategoriích pro nejmladší děti, mladší žáky a žákyně ve šplhu na tyči. Ve šplhu na 3 m laně si poměří síly starší žáci do 15 let, dorost na 4,5 m laně a v hlavní kategorii mužů se utkají borci na 8 m laně. Současně je připraven i závod pro ženy a veřejnost na 4,5 m laně.

Jako zpestření programu vystoupí:

Fitforma Martiny Dvořákové s ukázkou step aerobiku
&
děti místního Sokola se cvičením
na trampolíně.

Závodníci a zájemci o ubytování, resp. přespání v sokolovně na žíněnkách ve vlastním spacáku, hlaste se na adrese: nvjkaon@seznam.cz.

Zveme všechny příznivce našeho sportu na libčické koupaliště **7. 9. 2013 v 9 hodin**.

Jarda Novák
náčelník odboru všestrannosti

Neoporazitelný Michal Vlček

Foto: Luboš Ton

Minigolf Pala Orvana v Pohádce

Možná už řada z vás a vašich dětí dobře ví, že v přísálí Cukrárny Pohádka je instalováno šest drah minigolfu z dílny MgA. Pala Orvana, majitele firmy Adventure DRIMTIM GOLF, která se přímo vývojem, výrobou i půjčováním minigolfu zabývá.

Minigolf je oproti velkému golfu na pohyb mnohem méně náročný, ale umožní hráčům to, co je na golfu nejzajímavější – trefovat se do jamky. Přestože je v Pohádce jenom šest drah, neznamená to, že to je jednoduchá hra, s kterou jste brzy hotovi. Na každé dráze jsou tři různá odpaliště, čímž se hra stává zajímavější a zábavnou, zejména hrají-li hráči ve skupinkách. Byla jsem svědkem několika vynikajících úderů a sama jsem si vyzkoušela, jaké to je, když se vůbec nedaří.

29. června se v Pohádce konal první turnaj, jehož nejmladší účastníci ještě nechodí do školy a ti nejstarší už si málem nepamatují, že tam kdy chodili. Bavili se všichni bez rozdílu věku, pohlaví i výkonu. I když bylo více důležité se zúčastnit, než lámat rekordy, přesto mají Libčice již své první vítěze v minigolfu s vynikajícími výsledky.

V dětské kategorii si pohár z umělé trávy odnesl Jakub Mánek a mezi dospělými nás všechny s přehledem rozdrtil Michal Vlček.

Cukrárna Pohádka se nám vzorně postarala o zdravý přísun tekutin i živin všeho druhu. Ochutnali jsme dorty, zmrzlinu i grilované pochoutky. Kdo se nezúčastnil, nechť lituje a pečlivě sleduje Libčické noviny, které budou včas informovat o příštím turnaji v minigolfu, neboť tento určitě nebyl poslední.

Hannah Bartíková

Foto z loňska

Foto: Luboš Ton

Pala Orvan se synem

Foto: Luboš Ton

ŽÁKOVSKÝ FOTBAL V LIBČICÍCH KVETE

Tým naší starší přípravky v jarní části okresní soutěže vyhrál všechny své zápasy a zaslouženě obsadil 1. místo. Za sebou nechal ambiciózní Buštěhrad, „B“ tým Slovanu Kladno i dalších šest mužstev. Gratulujeme k úspěchu mladým fotbalistům, trenérům i realizačnímu týmu – manželům Lofajovým

a Dušanovi Krystkovi.

Pořadí	Tým (ml. příprava)	Vítězství	Remízy	Prohry	Body
1.	Libčice	14	0	2	42
2.	Buštěhrad	13	1	2	41
3.	Slovan Kladno „B“	12	0	4	36

Velmi úspěšně si vedlo i mužstvo mladších žáků, které do své věkové kategorie teprve dorůstá a které i přes jednoletý handicap na své soupeře obsadilo v tabulce celkově čtvrté místo. Naši nejmladší (mladší příprava) na své větší sportovní úspěchy teprve čekají. Tím si ale prošli i letošní vítězové.

ŠKOLNÍ FOTBALOVÝ TURNAJ

Na konci května zorganizoval fotbalový klub ve spolupráci se základní školou třetí ročník celoškolního žákovského turnaje. Přes nepřízeň počasí se ho ve svém volném čase dobrovolně zúčastnilo cca 90 dětí a opět bylo zajímavé sledovat, jak si týmy trénovaných čtvrtáků a pátáků bez nesnází poradily s týmy nejstarších žáků základní školy.

SPORTOVNÍ VYŽITÍ

Fotbalový klub v Libčicích umožňuje plné sportovní vyžití dětem od 6 do 13 let (starší kategorie nám teprve dorůstají), do tréninků se ale neřídka zapojují už předškoláci. Přidat se může kdykoliv každý, kdo má chuť. V sezóně trénujeme každé úterý a čtvrtek od pěti hodin na hřišti v Letkách, ideální je začít v září nebo v dubnu, na začátku podzimní nebo jarní sezóny. V AFK nepřipravujeme reprezentanty. Snažíme se v dětech hlavně pěstovat lásku k pohybu, sportování, týmové spolupráci a sounáležitosti. Tedy i k hodnotám, které individuální sporty nerozvíjejí, a díky kterým se klub nepochybně vyrovná s následky povodní, které náš areál na jaře postihly. Mimořádně talentovaní žáci časem přecházejí do pražských velkoklubů, zejména do Dukly, a za nás ještě odehrají jednu nebo dvě sezóny na tzv. střídavý start, než v Praze definitivně zakotví.

Letos v srpnu už potřeť strávíme s fotbalisty z přípravek týden v Krkonoších na letním fotbalovém soustředění. V areálu BRET v Prkenném dole máme na trénování ideální podmínky, hřiště s umělou trávou je jen pár desítek metrů od chaty a je až neuvěřitelné, jak děti i při každodenním dvoufázovém tréninku dokáží ve volném čase zaplnit ještě hřiště na nohejbal, tenis a basketbal.

Pavel Štros, trenér mladší přípravky
<http://www.afklibcice.cz>

Fitforma.cz STEP AEROBIK

Step aerobik neboli step je v současné době velmi rozšířená forma cvičení, při kterém lze na rytmickou hudbu účinně kombinovat aerobní cvičení s posilováním. Step je vertikální trénink, kdy cvičenka v různých krokových kombinacích vystupuje a sestupuje ze stupínku. Opakovaným překonáváním výškového rozdílu se zatěžuje svalstvo dolní poloviny těla jinak, než je tomu při běžném aerobiku. Takový pohyb vlastně připomíná chůzi do kopce či do schodů a to je pohyb, při kterém se významně zapojují hýžděvé svaly, které při běžné chůzi mají tendenci ochabovat. Přesné provádění cviků zatěžuje rovnoměrně svalstvo obou dolních končetin.

Je to fyzicky poměrně náročné, ale zdravou cvičenku by po správně choreograficky sestavené hodině stepu neměly kolenní ani jiné klouby bolet. Při hodině cvičení na stepu propotíte tričko, ale kila jdou rychle dolů a z každého tréninku odcházíte domů spokojené, že jste pro sebe a své zdraví odvedly kus práce.

Taneční skupina Fitforma připravuje ukázkou step aerobiku, kterou předvede v době posvícení 25. 8. na sokolském hřišti před pohárem v házené. Je pravda, že je to dřina, ale cvičení při dobré hudbě a ve skupině je zároveň velmi zábavné.

Martina Dvořáková, 606 130 291

Foto: Hannah Bartíková

NÁBOR HRÁČŮ A HRÁČEK NA FLORBAL

FLORBAL
NÁBOR HRÁČŮ 2013
ROČNÍKY 95-08

HALA CUKROVAR
VÍCE INFO:
720 56 55 56
nabor@fbckralupy.cz
www.fbckralupy.cz

FBC KRALUPY

Florbalový klub FBC z Kralup nad Vltavou pořádá na sezónu 2013/2014 nábor kluků i holek do všech svých kategorií od ročníků narození 1995 do 2008. V případě zájmu naleznete více informací na našich stránkách www.fbckralupy.cz v sekci NÁBOR nebo se ozvěte přímo na e-mail nabor@fbckralupy.cz či na telefon 720 56 55 56.

Jiří Cimler, manažer FBC

Quickchem
MODERNÍ STAVEBNÍ
TECHNOLOGIE
velkoobchod - maloobchod

Materiály pro:
Obkladače a bazénáře • Podlaháře • Fasádníky
Zateplovací systémy
COLOR CENTRUM • BASF
Měnická 635, areál barvy laky, Kralupy n. Vlt.

Mob: 776 862 286, E-mail: objednávky@quickchem.cz www.quickchem.cz

PRODEJ POZEMKŮ PRO BYDLENÍ

A) 817 m² za 900 000 Kč B) 868 m² za 955 000 Kč

Cena za m²: cca 1 100 Kč za m². Pozemky o velikosti 817 m² a 868 m², orná půda schválena územním plánem města pro stavbu rodinného domu. Pozemek leží uprostřed města, lokalita Na Stráni, v současné době je již vypracovaný projekt na zasiťování lokality v ceně 400 000 Kč za parcelu. Realizace zasiťování je plánována na 4. Q 2013. Jedná se o dva sousedící pozemky, v případě koupě obou pozemků nabízíme 5% slevu z celkové ceny.

Kontakt: **777 251 259**

REALITNÍ KANCELÁŘ

Zajistí odborný prodej a převod
vaší nemovitosti. Tržní odhady.

Kontakt: mobil 602 219 876

E-mail: info@realityservice.cz

Web: www.realityservice.cz

Prodám dvoje vchodové plastové dveře
v barvě bílé a zlatý dub.

Dále nabízím plechové dveře do stávající zárubně a kompletní
oplocení - bránu, branku a pletivo. Vše nové z neuskutečněné stavby.
Dopravu zajistím. Tel.: 777 106 709

OZNÁMENÍ

Základní organizace SPCCH Libčice a Dolany
si dovoluje pozvat seniory na výlet:

10.9. Častolovice a Rychnov nad Kněžnou

17.9. Zahrada Čech

25.9. Zámek Berchtold a Stříbrn

Informace a přihlášky na telefonním čísle:

725 865 826

Hromosvody

- instalace
- opravy
- rekonstrukce
- včetně revize

Kontakt:

Jiří Pavlík, Roztoky

Tel: +420 732 801 699

Email: hromosvody.pavlik@email.cz

www.autohouser.cz

PNEUSERVIS

Přílepská 1233 Roztoky

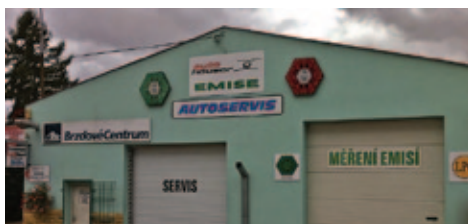
Prodej pneumatik a disků všech značek, typů
a rozměrů. Auto, moto, nákladní, stavební,
hobby, speciální. Provádíme odbornou montáž
a opravy pneu na nejmodernějších strojích s
nejmodernějšími technologiemi. Odborná kon-
sultace při výběru nabízeného zboží. Nabízí-
me uskladnění i kompletních sad kol a jejich
servis. Prodej příslušenství. Přímé zastoupení
prémiových značek pneumatik a disků.

KONTAKT:

Lumír Novotný, 7741153334,
lumir.novotny@autohouser.cz

Petr Houser, 731151335,
petr.houser@autohouser.cz

Bohumil Houser, 731151341,
prodej a servis 220911128,

AUTOSERVIS

Přílepská 1707 Roztoky

Zajistíme pro vás STK včetně měření EMISÍ.
Opravy vozů všech značek.
Mechanické opravy, autoelektrika, servisní pro-
hlídky po najetých kilometrech, výměny olejů,
diagnostika, výměny čelních i ostatních skel,
servis klimatizace a dezinfekce ozonem, mon-
táž příslušenství a zabezpečení vozů, opravy
brzd, výměny výfuků, opravy podvozků, výmě-
ny tlumičů pérování a další. Zajistíme pro vás
opravu havarovaného vozu včetně kompletní-
ho zastupování v jednání s pojišťovnou. Seřídí-
me geometrii vašeho vozu na nejmodernějším
3D zařízení. Zapůjčení náhradního vozu.

KONTAKT:

Josef Čížkovský, 731151334

Miroslav Vejhora, 731862462

STK EMISE, 233910042
servis@autohouser.cz

AUTODÍLY

Přílepská 1233 Roztoky

Velkoobchod a maloobchod.
Prodáváme široký sortiment náhradních dílů
na většinu automobilů ve spolupráci se znač-
kovými i neznámkovými dodavateli. Naši hlav-
ní dodavatelé jsou: AUTO KELLY, APM, ACI,
AUTO ŠTANGL, ELIT, AUTO CORA, PART-
SPOINT, AUTO BENEX, SPEI SERVIS, STU-
ALARM a další. Po dohodě zajistíme i originál-
ní náhradní díly.
Samozřejmě je dovoz až do vaší dílny.

KONTAKT:

Martin Franc, 739465534,
martin.franc@autohouser.cz

Tomáš Kukelka, 731151337

Jan Kratochvíl, 731151343

LIBČICKÉ POSVÍČENÍ 2013

LUNAPARK HELFER

- POUŤOVÉ ATRAKCE NA NÁPLAVCE

23.8. 14:00 - 20:00
24.8. 10:00 - 22:00
25.8. 10:00 - 20:00

OHŇOSTROJ NA NÁPLAVCE

24.8. 21:00

KATOLICKÝ KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE

22.8. 18:30 Poutní slavnost sv. Bartoloměje
23.8. 19:30 Schovanky - zahradní slavnost
25.8. 14:30 Modlitba za město Libčice
15:00 Mše svatá k výročí posvěcení kostela
a setkání farníků na zahradě

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ

- CHOVATELSKÝ AREÁL KUŽELNÍK

Výstava králíků, drůbeže, holubů a okrasného ptactva

24.8. 8:00 - 18:00
25.8. 8:00 - 16:00

CUKRÁRNA POHÁDKA NABÍZÍ

„MAMINČINY POSVÍČENSKÉ KOLÁČKY“

24.8. a 25.8. otevřeno 13:00 - 17:30

ODDÍL HÁZENÉ TJ SOKOL

- HŘIŠTĚ U SOKOLOVNY

24.8. 9:00 33. ročník turnaje bývalých hráčů házené mužů
Exhibiční utkání žen
25.8. 8:30 61. ročník turnaje mužů
o putovní pohár města Libčice nad Vltavou
V přestávce: Fitforma M. Dvořákové
- tanec s tyčemi na stepech

TENISOVÝ ODDÍL TJ SOKOL

- KURTY U SOKOLOVNY

24.8. 9:00 Turnaj ve čtyřhře
Přihlášky u Petra Kříže na tlf.: 602 181 703

AFK LIBČICE - FOTBALOVÉ HŘIŠTĚ V LETKÁCH

24.8. 17:00 Mistrovské utkání Libčice - Měchenice
V přestávce: Fitforma M. Dvořákové
- tanec s třásněmi
19.30 Taneční zábava - hraje Trio Akord
25.8. 16:00 Stará garda
V přestávce: Fitforma M. Dvořákové
- tanec s deštníky
18:00 Posezení na terase

Město Libčice srdečně zve
na výstavu fotografií

Bohumila Dobrovolského,

kterou pořádáme
jako připomínku
násilného vniknutí
spojeneckých armád
na území ČSSR.

„21. srpen 1968“

Obřadní síň MěÚ
od 21. 8. do 25. 8. 2013
vždy od 14:00 do 18:00